

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oserii garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămită.

N° 151.

Duminică, 12 (24) Iulie.

1887.

Brașov, 11 (23) Iulie 1887.

Totdeauna a fost dorința noastră să cunoștem opinia ce domnesce în sînul fruntașilor români cu privire la mersul afacerilor noastre naționale.

Astăzi primim dela un bărbat distins din nordul Transilvaniei un articol, care, deși nu atinge chestiuni până acum nediscutate, merită totă atențiunea, pentru modul cum caracterizează situațiunea, ce rezultă din atitudinea indolentă și nesinceră a unei mari părți dintre omenii noștri cu carte față cu cauza noastră generală națională.

Estă articolul:

Suntem aplecați a crede că prin multele descoperiri făcute în diarele române despre slăbiciunile de totu soiul ce le-a manifestat în decursul alegerilor de deputați la dieta din Pesta, o parte a omenilor noștri cu carte, și prin aceea că aceste slăbiciuni s'au dat pe față în totă golătatea lor, vom dobîndi măcar atîta, ca să putem alege neghina din holdă, și să nu ne mai încredem în unele ființe problematice, cari nu se rușineză a trăi din pâne românească și totuși servesc contrariilor noștri.

Până când bărbații români și poporul român nu vor avea puterea sufletescă de a respinge dela sine p'acești paraziți ai națiunii, și până când nu va înceta a lăpta cu hrană românească pe acești șerpi la sînul sînu, până atunci lupta pentru drepturi este o mare sinamăgire, căci estă pe mulți li aflăm, cari iau în deșertu tôte ce se fac și se hotărăsc în favoarea nêmului românesc.

Nu numai acestu păcatu rîde la rîdăcina binelui nostru, ci află de lipsă a atrage atențiunea tuturor și asupra ținutei lăncede ce observăm unii față cu suferințele bărbaților noștri cari cu inima în dinți susțin cauza românismului.

Acești pioneri ai cauzei, de cari încă, multămită ceriului, mai putem mulți numera — deși puțin în raportu cu cei mulți chiamați — în prigonirile pornite contra lor, nu se potu nici bucura, nici lăuda, că Români de bunu renume s'arî interesa mai de aproape, cu atîtu mai puțin că ar cuteza a se întrepune pentru ei, ci ceata noastră inteligentă la astfel de ocașuni află cu calc, ca sub diferite pretece să se ascundă.

Nu numai pe timpul faimosei „Iredente” avurăm ocașune a vedé acésta purtare nebărbătescă a unora dintre omenii noștri cu carte, dăr se întemplă acésta și mai încóce. Exemplu este pertractarea finală ținută la tribunalul din Turda contra rēposatului v.-protopopu Vlassa, la care nu s'au prezentat ascultători din sînul cãrturarilor români. Asemenea s'a întemplat în altu casu la judecătoria din Alba Iulia și așa mai departe, în urma unei nepăsări neexplicabile, decă nu voim a lua de scusă îndatinata desvinoșăire, că fiecare s'și apere pielea după puțința propriă contra atacurilor puterei publice, care prin aceste împilări are de scopu a lovi nu pe individ, ci cauza întregului popor românesc.

În sf. scriptură se dice: „nimicise-va păstorul și turma se va împrăștia”. Acésta dicere cu multu temei se pôte aplica la ținuta noastră, sedusă în mare parte de nisce mărginite concepte a scopului ce voim alu ajunge.

Părintele Vlassa n'a murit atîtu din cauza suferințelor trupesci, ci mórtea lui de totu regretabilă este mai multu o urmare a suferințelor sale sufletesci, după ce a vedutu cãtu de puțin se consideră acei bărbați devotați, cari se espun, din partea acelor cari mereu se țin și se fălesc a fi Români apărători ai cauzei comue. Cu vorbe góle și cu inima sēcă nu putem reprezenta cauza.

Români crescuți și lăptați de mame române și cu ajutore hrăniți la studiile lor ađi au devenit instrumente vile în contra nêmului româ-

nescu. Se simtă măguliți chiar când se potu linguși la stăpâniilor lor străini cu câte o denunțatiune contra unui sêu altui luptător român. Unul devine corțeșu la alegeri, altul redactoru la vr'o fóiă a Kulturregyletului, dăr cei mai mai mulți lucră în ascunsu, conduși de afurisita pasiune a invidiei, ca să sape grópa celor mai devotați bărbați români fără ca publicul român să șe și ia osteneła a-i respinge și a-i corege. Ba mulți din omenii noștri cu carte îi cumănăcescu din nisce considerațiuni neexplicabile, dăr cu atîtu mai rușinoșe pentru noi, căci unu Ungur mi-a dechiarat în zilele trecute, că numai din cauza acestor simptome bolnăvicioșe nu pôte triumfa cauza Românilor, deórece Români nu țin la laolaltă.

Când poporul român și mai alesu majoritatea omenilor cu carte români vor veni la convingerea, cumcă pe pionerii cauzei românești s'și stimeze și susțină — érá pe trădători s'și respingă și desprețuésă — atunci numai vomu puté sustiné că poporul român seriosu luptă pentru viitorul sêu, și pentru emanciparea sa de sub jugulu terorismului jidano-maghiar.

„Hic Rhodus, hic salta!”

Din afară.

Precum amu fostu împărțit alaltieri, tôte puterile au răspunsu la circulara Porții privitoare la alegerea prințului de Coburg ca principe alu Bulgariei. Răspunsurile le resuméză o telegramă din Constantinopolu astfel: Germania subordineză acceptarea sa de rezoluțiunile celorlalte puteri; Austria va accepta ori-ce prințu primitu de Bulgari și în conformitate cu tratatul dela Berlin; Italia a răspunsu ca Austria, adăogîndu că numai Porța trebuie să decidă legalitatea sêu nelegalitatea alegerii prințului de Coburg; Englitera nu obiecteză nimicu contra alegerii prințului de Coburg, ea va accepta orice prințu numit conformu tratatului dela Berlin; Franța răspunde ca Germania, adăogîndu totodată că prințul de Coburg fiindu alesu de o Sobranie ce cuprinde reprezentanți Rumeliei orientale, alegerea sa e nelegală, decă nu ar fi a recunósce unirea Bulgariei cu Rumelia. Rusia a respinsu ori-ce alegere făcută sub regența și Sobrania actuală. Consiliulu de ministri turcesci a deliberat asupra răspunsurilor de mai sus și n'a hotărît nimic; elu va esamina din nou chestiunea într'unu altu consiliu.

Sciri din Sofia anunță o mare escitațiune printre popor și armată contra Regenței. I se impută că alegerea nechibzuită a principelui de Coburg a compromis Bulgaria. Partidulu principelui de Batemberg proecteză de a forța printr'unu act violentu pe principele Ferdinand să renunțe la tron. Dilele regenței sunt numerate, dice o telegramă sosită din Sofia în Pesta. Se crede că succesorii voru fi d-nii Radoslavof, Nicolaeff, Popof și Mutkuroff.

După corespondentulu berlinesu alu diarului „Temps”, principele de Bismarck a declarat că candidatura principelui de Coburg este mórta din nascere.

Din Belgrad se telegrafiază că unu oficeru în rezervă, acusat că ar fi răspândit proclamațiuni îndemnând la rēscólă populațiunea din Bosnia și Hertegovina, a fost arestat. S'au descoperit în același timp urme de propagandă panslavistă. Unu mare număr de proclamațiuni revoluționare au fost confiscate. Unu Ertegovinénu, la care s'au găsitu proclamațiuni de asemenea, ațtîndu pe Bosnia la revoltă, va fi espulsat.

Federațiunea radicalilor în Francia.

Diarele radicale franceze publică unu apel subsemnat de senatori, deputați, consilieri comunali și diariști cu privire la înființarea unei federațiuni, care să propage reîntórcerea la tradițiunile revoluțiunii și la întrodúcerea lor în legiuri și moravuri.

Situațiunea de față, dice apelulu, impune radicalilor grele îndatoriri, de órece esistă republicanii cari sunt necredincioși ideilor revoluțiunii și cari admitt totu atîtu de bine unu concordat cu papa ca și unu compromis cu regalității.

Federațiunea cere despărțirea bisericii de cãtră stat, libertăți comunale, învățatură gratuită pentru copii, apărarea femeilor, ajutorarea bătrânilor, creditu pentru lucrători, justițiă gratuită, impositu progresiv și egalitatea în serviciulu militar.

Federațiunea propune formarea de comitete în totă Francia, cari prin graiu și scrisu se propage opera revoluțiunii franceze.

Printre subscriitorii se găsește d. Clemenceau, vicepreședintele camerei Lefèvre, foștii ministri Granet și Locroy, poetulu Lacretelle, senatorulu Naquet, Rochefort și August Vacquerie.

Dintre diare participă la federațiune: „La France”, „Intransigeant”, „Justice”, „Lanterne”, „Nation”, „Paris”, „Petit Parisien”, „Radical” și „Rappel”.

Spaime „patriotice.”

Fóia jidano-maghiară „B. H.”, vorbindu despre prătinsele „uneltiri panslaviste” în comitatulu Neutra, își varsă cãtranulu pe harnicul preot slovac Hurban, care, deși bătrănu, dăr luptă încă și ađi cu foculu unu tēnērú entusiasmatu pentru cauza națiunii sale în contra maghiarisării. Éta ce ne istorisește „patriotica” fóia:

La 18 Iulie n. s'a sərbătorit în Hluboka restaurarea bisericii luterane de acolo, pe care bătrănu preot a folosit-o spre a demonstra contra statulu. Și anume în ce a constat demonstrațiunea? Noulu cooperișu alu turnulu n'a fostu impodobit numai cu o cruce, ci și cu unu vultur cu doué capete aurit. La arătarea primăriei comunale, fisolgăbirulu Ludovicu Toth trimise la curatorulu bisericescu însărcinarea, ca în timpu de 12 ore să inlătore vulturulu cu doué capete de pe turnu, în casu contrar va fi datu joșu de autoritate pe cheltiala comunei. În același timp, o copie de pe raportulu primăriei comunale s'a trimis judecătoriei cercuale din Szenitz spre a procede mai departe. În sfirșitu primăria comună fu avisată, ca în 24 ore să raporteze despre inlăturarea vulturulu. Hurban și omenii sêi credincioși au făcutu recursu contra decisiunii fisolgăbirulu și afară de acésta au cerutu pe cale telegrafică scutul Maiestății Sale.

Poftim „agitați panslavistă”, fiindu că s'a pus o scândură cu vulturulu austriac pe turnulu bisericii! Mari frichi la voinichi jidano-maghiari!

SCRILE DILEI.

Se scrie din Viena diarului „Pester Lloyd” că la întrebarea pusă de compania austro-ungară de căi ferate, în privința negocierilor pentru încheierea unui tractat de comerț cu România, i s'a răspuns din sorginte competentă, că nu e speranță că negocierile cu România, atîtu de desu cădate, să iésă în curēndu la bune rezultate.

—x—

Ministrulu comunu de rēșboiu a adresat tuturor comandantilor trupelor din țerele coronei ungare o ordinațiune, ca la dislocări să arate la respectiva autoritate civilă pe soldații bolnavi de trahoma (și pe cei reconvașenti), pe când ministrulu de interne a provocat municipiile să îngrijescă pentru separarea bolnavilor de ochi anunțați și pentru esecutarea măsurilor de precauțiune necesare, spre a se împedca lățirea bólei egiptene de ochi.

—x—

D-lu B. P. Hașdeu, care este de multu membru alu academiei imperiale ruse de sciințe, a primitu în

șilele trecute dela contele Tolstoy diploma de membru al societății imperiale arheologice din St.-Petersburg. pe care o președe Marele Duce Constantin, unchiul împăratului, dăce »România Liberă.«

—x—

Anastasia v. Flusturană, nasc. A. H. Genovits, una din matronele române ale Brașovului, care s'a distins prin virtuțile sale femeesce, a încetat erii din viață. Adresăm condolențele noastre intristatei familii!

—x—

Un număr de 24 elevi ai școlii de cadeți din Sibiu au plecat, sub conducerea comandantului și însoțit de cinci profesori, în excursiune pe muntele Carpaților Negoiu.

—x—

La poliția din Clușiu s'a făcut arătare că s'a găsit o fetiță care rătăcise pe strădele Clușului. Copila nu știe să spună decât că e fata mamei sale, der cum o chiamă pe mamă-sa nu știe. Pe ea însă o chiamă Lula și acei neglijenți părinți cari au pierdut o fetiță cu numele Lula sunt avisați să o ceară la poliția din Clușiu.

—x—

Un soldat dela artileria din Sibiu, care din 8 Martiu a. c. a dispărut fără de a se pute da de urmă, a fost aflat în pădurea din Dumbravă lângă Sibiu cu ocaziunea exercițiului militar. Este de tot misterios sfârșitul lui tragic, pentru că îi lipsește capul cu totul, er o mână e tăiată de jumătate. Altfel cadavrul e îmbrăcat cu întreaga uniformă militară.

—x—

În noua restaurațiune Mehner, dintre capul promenadei de jos și capul stradei Caldărarilor, se va da mâne s'era Duminecă în 24 Iulie n. o serată-concertu de cântărețica militară.

Reuniunea de înfrumșetare a Brașovului, abia numără 166 membri, se silește a face din Brașov un loc de recreațiune în timpul verei nu numai pentru locuitorii de aci, ci și pentru călătorii României. Afară de diferite înfrumșetări, reuniunea are de gând să înființeze un institut de băi re-și, se construiește locuințe de veră potrivite pentru străini ș. a., cu un cuvânt vrea să facă din Brașov unul din cele mai încântătoare locuri de recreațiune. Prin acesta se va crea și un bogat izvor de venituri pentru locuitorii orașului, așa că contrarii reuniunii nu vor mai pute cărti, cerând mai bine până decât promenade frumoșe. Reuniunea a hotărât să facă încă în veră acesta o cale spre drumul cel nou de pe delul Romurilor lângă grădina lui Trauschenfels, să construiește un rondou la capătul acelu drum precum și o promenadă spre băncile de dinsus de Turnul negru. Mai importantă e hotărârea d'a se prelungi promenada de sub Tâmpa până în romantica vale din dosul Tâmpii (Racadot-hal) ducându prin puncte cu o frumoșă perspectivă, prin pădurea de fag și pe lângă pașii stâncose ale Tâmpii. În valea Racado se va construi și institutul de băi. Pentru toate aceste lucrări se cer cheltuieli mari, de aceea reuniunea face apel la orașeni a'i da sprijinul necesar spre a-o pune în pozițiune să întâmpine cheltuielile. Scopul folositor și cultural cel urmăresce reuniunea pentru înfrumșetarea orașului nostru e de ajuns spre a îndemna pe cât mai mulți de a intra ca membri în această reuniune.

Decă vomă avé în vedere că reuniunea pentru în-

frumșetarea orașului în Sibiu a avut în anul 1886 cu totul 540 membri și că venitul ei anual a fost de 4392 fl., decă mai departe vomă considera că numita reuniune în 8 ani de când există a cheltuit pentru scopurile ei 27,524 fl., atunci trebuie să ne surprindă numărul mic de 166 membri ai reuniunii de înfrumșetare brașovene, venitul ei din 1886 numai de 725 fl. 51 cr. precum și că dela înființarea ei în 1881 așăder în 7 ani n'a putut aduna măcar 4000 fl. pentru scopurile sale. Causa pentru care așa de puțin se înscrie ca membri în această reuniune cu taxa de 3 fl. pe an, sau odată pentru totdeauna cu 50 fl. ca membri fondatori, pare a fi părerea, că această reuniune vră să facă numai lux cu înfrumșetările ei. În realitate însă ea contribuind la înfrumșetarea orașului contribuie și la îmbunătățirea raporturilor lui sanitare și prin aceea că face ca Brașovul să fiă și mai atrăgător pentru călătorii străini și a raporturilor economice. Este prin urmare de dorit ca să se înscrie cât mai mulți membri în această societate.

Din Bihor, Iulie 1887.

...Conduș de iubirea ce o am cântă națiunea din care făc parte, vin, d-le Redactor, a arăta deocamdată onoratului public cetitoru pe unii dintre păstorii turmei românești bihorene, cari za și Iuda Isariotenu își vënd și servesc poporul încredințat lor în mâinile vrășmașului.

Nu voi aminti numele acelor mulți, der slab învătători, cari mândru pânea bietului Român, chinuesc pe copii și îi fac să-și rumpă limba mereu cu învătarea de diceri unguresci, încât și se sfășia inima trecându prin vre-o comună curată românească unde se află astfel de învătători și audiadu că te salută copii unguresce.

Cu tôte că promisiu a nu aminti numele învătătorilor, cari s'au făcut culpabil înaintea națiunii, totuși numele unuia dintre ei, care își dă aerul de model în ale metodice, Paul Gavriette învătător în Beliu, nu-mi este permisă a-lu retăce; d-sa, deși asesoru consistorialu, ba și deputatu sinodalu, propune în șolă mai totu unguresce, acolo unde de abia sunt 2-3 Unguri, er în cercu nici unul, pôte câte un notarșel ca și renegatul Ioan Bica, asemenea deputatu sinodalu, și fiulu d-sale. Der, ce e mai multu, e vorba că d. Gavriette ar fi propus inspectorului Sipos ca să înființeze o șolă de stat în opidulu Beliu, unde ar face bune servicii maghiarisării (ficese cu scopu de a fi pus d-sa ca învătătoru la acea șolă,—pe atunci se plăteau regulat salariile învătătorilor dela acele șole. De siguru pentru acestu sfatu,—nepriimitu însă de d-lu inspectoru, verosimil din lipsa mijlocelor —a fostu p'icopsitu d-sa, care se află dealcum în bună stare materială, cu 50 fl. v. a. dela »Népeveléi-egyelt«, d'ora pentru aceea a fostu dus d-sa pe spesele acestei societăți la esposiția regnicolară din Pesta. Răspunsulu mai bine ni l'ar pute da d-sa, care posedă încrederea P. S. S. episcopului diecesan din Aradu, de siguru rău informatu despre d-lu Gavriette

Unu fostu inspectoru de șole, preotulu din Berechiu Teodor Popu, și alții de prin apropiere în parohie de frunte fiindu, unde poporul avendu portu ungurescu s'a desbrăcat în mare parte și de datinele strămoșesce, este amestecat printre Unguri și pôte fi forțe periclitat din cauza nepăsării conducătorilor, ne mai avendu dela cine

invăta alipire cără n'omulu s'eu, acești d ni, d'icu, în locu de a se prenumera măcaru la unu d'iaru românesc, ce tescu »Egyetértés« și alte foi unguresce, nu-i mirare decă din cauza lipsei de abonenți puținele nostre foi trebuie să se lupte și cu mari lipsuri materiale, căci mai alesu aici, neavendu noi decât forțe puțină inteligință, numai preoții din parohie mai bune, cari nu luptă cu greutăți pentru subsistință, sunt aceia, cari pot și trebuie să sprijinescă literatura și d'iaristica națională

Unu preot — numele ilu retacu de astădată — dintr'o parohia de frunte, cu stare bună materială și independentu, din ignoranță necum se aibă o foia.—D'omne feresce să-și procure vr'unu op — prenumerat din ban proprii, der nici organulu diecesei: »Biserica și Șolă«, care de comunu se plătesce din cassa bisericei, nu-i trebuie, ci d'ice: »cetescu »Egyetértés« dela jidovu și »Budapesti Hirlap« dela notaru«. Lucru minunat în s'e, respectivulu d-nu nu știe decât de totu rău vorbi unguresce!! Astfelu de omeni precum s'a vëndu nu de multu pentru o stringere de mână și-oru vëndu cel mai scumpu dreptu de cetățenu alu lor, mai sunt mulți de calibrulu d-lor înșirați, der îi retacu, însă îi voiu da de gol înaintea publiculu român de nu se voru îndrepta, atunci și veneratul consistoriu Orădanu a puté cunosce pe mulți preoți și învătători mai deaprobe.

Între multă neghină și polomidă forțe micu este numărulu acelor preoți și învătători, cari prin virtuțile și zelulu lor religios și național se se înalte și se servesc ca exemplu rătăciților, cari mândru prescura românească. Ar fi unu mare păcatu de așu retăce numele acestor indiviți, cari în fața prigonitorilor purcesc cu mare furia dela adversari stau tare ca sentinele nevinușe contra noianului ameniațatoru. Etă numele acelor onorați bărbați: Romulu Mangra preot în Gireșu, George Drimbea preot în Tobolia, Teodoru Vaida preot în Husaseu, Petru Leucuța preot în Chișlacia și Vasiliu Leucuța preot în Beliu. Ioan Pinteru învătător în Beiuș și Ioan Buzu învătător în Husaseu. Acești puțin indiviți imi sunt cunoscuți ca nise caractere firme însuflețit de zel și devotamentu pentru națiune, biserică și patriă; mai pot fi și alții, der n'am auditu nimicu de ei.

După ce v'am descoperitu în liniamentele principale necesarele nostre, alu de lipsă a v' arăta după spusa unor învătători modul și tactulu cu care inspectorulu regescu ung. de șole D. Sipos marele maghiarisatoru al acestui comitat, procede la cercetarea școlilor nostre confesionale. Întrându în șolă, d-sa nu esaminează de ată din limba maghiară: hogy hivnak téged (cum te chiamă pe tine?) hát apád? (dar pe tatălu t'eu?), hol laktok tik? (unde locuți voi?) etc. A oi să uită la ordinea orelor. Decă află numai dou ore de limba maghiară pe săptămână, apoi cu fumosu orecum rugandu pe învătătoru îi povestesc folosulu celu avemu învătandu cât de multe ore limba statulu.

Interesantă este visita »măriei sale« în șolă din Rojtu și S. Miclăușu. Într'una scolarii aveau scris (după Sipos rossz ortografiaval) și sciau cânta »Hazádnak rendületlenül«, după Sipos cu scopu de a arunca pulbere în ochii d-sale (»hogy port hintsen a felügyelőseg szemebe«); întralta bietulu învătătoru avendu pe masă »Hora mortulu« usitată p'aici d'a se cânta la finea probodului la mortu, prin care se desparte de această lume »fericită«. D. Sipos vëndu această poesiă numai decât puse mâna pe ea strigandu: »Hora notája, jol

FOILETONU.

(10)

Misterele Venetiei.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spatali.

III.

Fiametta.

— Ai vëndu pe Pietr'o? întrebă Salvator.
— Da, l'am dăritu într'o luntre pe Giudeca. L'am strigat: — He! Pietro! — Însă negreșit că nu m'a auditu fiindu că nu m'a răspuns! d'ice Ricardo pe când își lega luntrea de unu stilp.
— N'a vrut să te audă.
— Pentru ce?
— Nenorocitul n'a furat doi sechini de aur pe cari-i adusesse tata! d'ice Giovanna stringen tare brațul lui Ricardo.
— De asta v' plângeți? — d'ice Ricardo ridendu.
— Pietro v'a luat doi galbeni de aur, eu v'am adus patru în locu.
— Și Ricardo, deschidendu mâna Giovannei, îi puse cei patru bani de aur pe cari îi câștigase în urma tranței dintre Castellani și Nicoloi.
— De unde ai aurulu ăsta, Ricardo? d'ice Giovanna cu voce cam schimbată.
— O! se nu-ți fiă frică, Giovanni! l'am câștigat cu cinste. Este premiulu luptei dintre Castellani și Nicoloi. Eu sunt biruitorulu. Hei! Giovanni, ruda ta Bartolomeo sergentulu a pățit'o bună, — d'ice Ricardo ridendu cu hohotu.
— Ați plouă sechini de aur! d'ice Fiametta sărindu de gâtulu lui Ricardo.

Gondolierulu se roși ca unu racu.

— Dragă Fiametto, din sechini ăștia ai și tu o parte.

— Îți mulțumesc, Ricardo, ești unu om cum se cade și te iubesc.

— Mă iubești? Fiametto! — d'ice gondolierulu. Ești sigură c'o se m' mai d'ice vorbele acestea când vei fi de optsprezece ani?

Fiametta nu se roși, ci își pironi ochii ei mari și negri pe ochii gondolierului.

— O se mai vorbim noi despre asta, Ricardo, după ce voru crește copii. Până atunci ia m' mâna. Cu voia mamei, de aci încolo sunt logodnica ta! d'ice Fiametta.

Gondolierulu strinse în mâna lui vênjosă mâna mitică a Fiamettei.

— Așa der mă iubești? îngănă elu.

Copila se uită în fundulu ochiloru lui.

— Iubesc totu cei tare și curagiosu! d'ice ea.

— Bine ai vorbitu! Fiametto.

Fisionomia copilei se schimbă deodată. Nările i se cășcară, gura avu unu zimbetu uriu, în tôte trăsurile i se întipări unu dispreț rece și crud; sub sprincenile negre ochi-i străluciau ca dou stele printr'unu tufișu.

— Urăsc și disprețuesc totu ce este slab și laș! mai d'ice ea.

— Fiametto, ia s'ema se nu d'ice vre-o vorbă nelegintă! d'ice muma-sa cu o voce zdrobită.

— Fiametta are dreptate să blasteme pe lași! d'ice bătrânulu. — Cât despre cei slabi, nepoțica mea are prea multă generositate în sufletu pentru ca să d'ice vre-o vorbă rea.

Fata ridică ochii asupra lui Salvator și citi pe fi-

gura bătrânulu o astfel de expresiune de disperare, încâtu o podidi plânsulu.

Nici Ricardo nici Giovanna nu putură liniști pe copilă.

— Pentru ce plângi? îi d'icea muma-sa. Să mulțumim lui Ricardo, care ni-a adus aur și ni-a curmat suferințele! Ia gândeste-te! patru galbeni! niciodată n'am fostu așa de bogati!

— Și n'ajunge numai atătu! d'ice gondolierulu.

— Ce mai este? întrebă muma.

— Am venit să v' iau și să v' duc cu mine.

— În ce loc?

— La palatul ducal.

La-rimile Fiamettei se uscară d'odată.

— La palatul ducal? adevăratu, Ricardo? întrebă ea pe gondolieru.

— Prea adevăratu!

— Și ce se facem la palatul ducal? întrebă Giovanna.

— Nu cumva ai refusa să fii doica Ficei Adriaticei și a dogelui? d'ice Ricardo ridendu cu risulu lui puternicu.

— Ce vrei să d'ice? întrebă Giovanna.

— Vreu să d'ice — d'ice Ricardo — că de data acesta cununia dogelui cu Marea a fostu rodnică. S'a născut o fată pe care am găsit'o plutind pe lagună. Senatul o adoptă și dogele Francesco Foscari te alege pe tine, Giovanni, ca doică.

Bătrânulu Salvator, care pân'atunci nu se mișcase din colțulu lui fără să s'amestece în vorbă, sări în suu și d'ice luându mâna lui Ricardo:

— Adevăratu, trăsese, a fostu găsită!

van! (Hora lui Horia, bravo!) Mai aflându și o predică scrisă de fiul învățătorului, care e preot,  r din ambele școli mai multe cărți be rane, tipărite cu cirile, (de sigură vor  fi fost  c sl ve, ochtoice) — t te ca i-redentiste, ca revolt tore contra patriei și a infalibilei națiunii dominante, le puse in buzunar; veți D mne! D-sa deși nu scie de fel  românesc, cu at t  mai v rtos  nu ne cunoșce literatura, totuși scie carii sunt  cărțile și scrierile oprite, ceea ce se vede din confiscarea: predicii și a „Horei mortului.”

Inc t  despre *alegerile de deputați* cu durere vină a vă relata, că deși domnii peoți ader z  din gură la programa națională din Sibiu, totuși *sub cuv ntu, că poporul  ind  inv țat  cu bani, m ncare, b tutur  și sug ri nu p te fi induplecat  la abstenență și să r m n  p'acasă, și că prin urmare n'ar avea  nțeles  că d lor  singuri să r m n  pasivi,* (vor  fi și d-lor  ca poporul!) ei au călcată decisiunile conferenței naționale la alegeri. F rte puțini sunt  acei cărturari români, carii la alegeriile decurse să fi rămasă adevărată pasivi. — Al  D-V str  pururea aderență: *Bihor nul .*

Din Țera Oltului, Iunie 1887.

Domnule Redactor ! Mult  mai ostenește și plugarul, până ce își vede holdele sale ajunse la c cere; d r  re se p te spune necasurile și luptele cr ncene, carii le int mpin  inv țatorul, până ce ajunge la serbarea examenului? D u că nu, căci acelea intre împrejurările de astăzi sunt  cu mult  mai mari. La examenile de v r  din  st  an  la mai multe școle am luată și eu parte, dec  inc t  imi permite timpul vă și raportez  dela t te c te ceva, ca să se scie cine merită recunoșcință pentru meritele sale;  r pe de altă parte, că cum se remuner z  in  iua de astăzi jertfele aduse in școl  pentru binele n mului nostru.

In Țera Oltului și chiar mai multă in giurul  g rașului am luat  parte la examenile de v r  din comunele Beclean, Venetia inferi r  și Voila.

La școl  din Beclean încă funcționez  doi inv țatori ambi născuți aci. Becleanul e o comună frumoșă și școl  lui o  dire pompoș . La acest  examen  intre alți inteligenți din  g rașu a asistată ca present și inspectorul districtual de școl  M. O. D. Iuliu Danu, administratorul protopop. Examenul a decurs in ordinea cea mai esemplar , răspunsurile elevilor au fost  c t  se p te de mulț mitore. Publicul asistentă, respective părinții, carii veniseră ca să se convingă fiicare despre capacitatea fiilor lor  și care era at t  de  mbulțit  in sala cea mare inc t  cu greu te puteai inv rți, itii da să înțelegi prin semne aprobarea că ei sunt  mulțămiți cu răspunsurile fiilor lor . Inspectorul districtual de școl  incă a contribuit  prin purtarea cea fină față de elevi la reușita examenului. Apoi in cuv ntul de incheere a pusă la inima fiic rui insemn tatea școlii in genere și in specie la noi Români in aceste timpuri vi-trege. Onore la atari bărbați.

La examenul dela școl  capitală din Veneția inferi r  sunt  3 inv țatori. Aci incă a condusă examenul inspectorul districtual de școl . Resultatul după convingerea mea și a celor presentii, carii toți  meni cunoscătorii de materie a fost  deplină mulț mitor . Este cam tristă când o școl  dotată cu ușa bune puteri didactice nu este cercetată in destul , se vede că Români noștri incă și acum sunt  cuprinși de amortela cea veche. După cum am audit  acest  școl  are și un  fond  fru-

mușel , cam la vre-o 12,000 fl. care insemn z : speranță in viitor .

Am asistată și la un  examen  gr nițaresc  și anume după cum am amintită in comuna Voila. Ca comisar  delegată din partea comitetului administrativ al  colilor și fondului gr nițaresc  a fost  căpitanul pensionată, d-lu B. Stanciu. Densul  a mers  la t te școlile gr nițaresc  din comitatul  g rașului. După cum vă este cunoscută, la școl  gr nițaresc  din Voila funcționez  doi inv țatori și o inv țatore. Inv țatorul dirigit funcționez  de mai mulți ani, d r inv țatorul adjunct  și inv țatorea numai din acest  an  școlastică au inceput  a funcționa ca atari. Resultatul examenului după părerea celor presentii dintre carii mulți inv țatori — carii și densii au suptă multă pulbere din școl  — in tóte clasele a fost  aș  după cum trebuie să fi  un  examen  bună, ba dec  examenul era liberă — după cum trebuia să fi  — atunci o spună franco, că examenul trebuia să fi  strălucită. D r nici nu putea fi altcum, când inv țatorii acestei școl  s'au interesată cu tot  adinsul  de școl , din  i și p n  in nopte, intr'o  i ca intralta.

Un  lucru e de regretat . D-lu comisar  s'a purtată cam aspru.  nțeleg  asprime față de acei inv țatori, carii nu-și facă datoria și timpulul cel  scurtă pentru instrucțiune ilu petrec  in cr șme, povești etc., — d r față de acei inv țatori, carii numai școl  o au inaintea ochilor — nu o v d  de loc  potrivită scopului școlii.

Sper m  că pe viitor  nu se vor  mai int mpla de acestea, mai ales  când nici cea mai mică cauză de nemulțămire contra unui inv țator nu este. Din contră, puterile bune pedagogice și consciențioșe trebuiesc cruțate de neplăceri și incuragiate, cel  puțin  cu vorba, dec  altfel  nu se p te.

Ospele.

Lista de subscripțiune

deschisă de „Gazeta Transilvaniei” pentru comunele române din Ardel  nenorocite prin incendiu și inundare

Au mai incursu :

Dela on. d. Teodoru Iulianu preot� in Frata colectă dela poporu, in biserică .	4 fl.
Prin d lu inv�țatoru Augustinu Risniță din Bicazu pe lista d-sale dela d-nii. Ionu Urziceanu 1 fl, Alexandru Precupu 1 fl. 50 cr., Timaru Todoru 1 fl., N. N. 30 cr., Ioanu Cepesiu 10 cr., Augustinu Risniță 1 fl. laolaltă	4 fl. 90 cr.
Suma	8 fl. 90 cr.

Adaug ndu la acésta suma din nr. 148 alu „Gaz. Trans.” lei n. 1440 și 591 fl. 16 cr. (Va urma). Totalu : lei n. 1440 și 600 fl. 06 cr.

Le mulțumim generoșilor contribuitori in numele nenorocitilor, dorind  ca nobilul lor  exemplu să afle imitatori pretutindenea.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. Raportorul din Pilsen alu f iei „Hlas Narodova” afirmă din nou, că la darea in semn l ng  Racie mulțime de cartușe (patrone) n'au luată focu, fiindcă in loc  de prafu, erau umplute mai multă cu t rițe ce cadu la fer str irea lemnelor . Se  ice că aceste cartușe sunt  fabricate in arsenalul din Viena și s'a numită o comisiune să cerceteze c t  se p te de strictu, t te cartușele. Dec  t te aceste cartușe, care sunt  destinate pentru pușca Mannlicher, vor  fi

astfel  umplute, atunci vor  trebui nimicite două sute de milioane de cartușe, ceea ce aru constitui pentru erar  o pagubă de milioane.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

PETERSBURG, 23 Iulie. — Protocolul privitoru la regularea granițelor afgane s'a subsemnatu. Ratificarea va urma in cursu de 8 zile.

BERLINU, 23 Iulie. — Guvernul franceșu a comunicată că mobilizarea de probă se va face in vestul Franței. De aceea din partea Germaniei nu se iau contra-măsuri.

PETERSBURG, 23 Iulie. — Un  ukas alu Țarului permite liberul esportu de cai.

BUDAPESTA, 23 Iulie. — După „Pester Lloyd”, alegerea prințului de Coburg se p te considera ca delatrat . Nu e probabilă că prințul se va urca pe tronul bulgaru.

DIVERSE.

Alfred Krupp. — Deunăzi o telegramă e anunțată mórtea lui Alfred Krupp, proprietarul marei fabrici de tunuri in Essen. Elu s'a născută la 1812 in Essen. Părintele s u, Frideric Krupp, avea aprópe de Essen un  stabilimentu mic de turnatori . Numai dela 1841 a inceput  să intrebunțeze oțelul turnată, pe o scară mai intins . Numai cu ajutorul b nescu alu unor rude și amici a putut  susține fabrica. Krupp căuta și incerc  să fabrice arme de focu din oțelul turnată. După 1860 s'au introdus precedenturile mai nouă de a prepara oțelul. Armarea artileriei de c mpu germane, austro-ungare, italiene și ruse are de bas  construcțiunea lui Krupp de tunuri. Peste 13,000 tunuri de oțelul turnată au esit  din stabilimentul lui Krupp. Tunul cel  mai mare, făcutu la Krupp, a fost  cel  de o greutate de 54,000 kilograme, ce aruncă proiectile de 520 kilograme. In anul 1860 numărul lucrătorilor ocupați in Essen era de 1764; până la 1870 numărul lor  s'a urcat  la 7084,  r in anii din urmă iși agonis  p nea aci ca la 20,000 lucrători. Astăzi intreprinderea lui Krupp cuprinde următoarele secțiuni : 1) stabilimentul cel  mare din Essen; 2) trei mine de cărbuni la Essen și Bochum; 3) 547 mine de feru in Germania; 4) diferite mine de feru in nordul Spaniei, la Bilbao; 5) patru fabrici in Duisburg, Neuwied și Sayn; 6) un  locu de tragere la țintă cu tunuri, lungu de 17 kilometri; 7) locuri de tragere la țintă in D lmen, lungi de 7½ kilometri; 8) patru vapore pe Oceanu; 9) diverse cariere de lutu, nisipu și petr . Producțiunea totală numai in Essen a fost  in anul 1881 de 260,000,000 kilograme oțelul și feru.

Incercări cu filoxera. — Incercările, ce le-a făcutu nu de multă Albert Morgan cu filoxera, se referă la forma filoxerei ce pare a fi lățită in t t  Europa și tr esece pe rădăcinile vițelor de vi . Ac st  filoxeră p te fi fără aripi și cu aripe. Forma din urmă e rară. Resultatul incercărilor confirmă părerea lui Buckton, că lipsa de hrană și tendința de a emigra este cauza verisimil  a desvoltării forme aripate. Intr'o sticlă, plină cu p m ntu și cu rădăcini de viță, se iveșc  indiviđii mici aripați. Intr'o sticlă, ce era umplută numai pe jumătate cu p m ntu și cu rădăcini, s'au desvoltat  25, in alta care conținea și mai puținu, s'au desvoltat  36 de filoxere aripate. Aceștea din urmă s'au ivit  după cinci zile, primele după 11 zile. Insectele aripate, astfel  produse, n'au trăită dec t  3—4 zile, depun ndu ouă in sticlă. Se pare că ivirea forme aripate nu depinde de temperatura.

Nascere fecundă. — Soția unui s rmanu bărbatu din Lackenbah l ng  Schwarzenbach, cerculu Wiener-Neustadt, anume Wehowsitz, născu la 14 l. c. patru copii. Mama și trei copii sunt  sănătoși, alu patrulea copil  a fost  născută mortu.

Necrologu. — *Anastasia văd. Flusturanu* născută A. H. Genovits a incetat  din viță in 10 (22 Iulie 1887) la 4  re după pr nđu in etate de 86 ani. Despre ac st  dureros  și ireparabilă perdere să incunoscint z  t te rudele, amicii și cunosc ții răposatei. Ceremonia funebra se va face Duminecă in 12 (24) Iulie 1887 la 4 óre p. m. Conductul va porni din casele proprii, strada teatrului Nr. 96, spre cimiterul dela biserica sf. Nicolae din Scheiu.

Brașovu, in 12 Iulie 1887.
Anastasia văd. Radovič, Nicolae, Dimitrie, Costantinu Flusturanu fi. *George A. H. Genovits* frate. *Agnes A. H. Genovits* cumnată.

Raportu polițienescu. Er  s'a găsită in strada C ld rarilor un  c sornicu de argintu, care se află depusă la c pitanatul or șenescu din locu, de unde păgubașul și-lu p te lua.

Editoru : Iacobu Mureșianu.
Redactoru responsabilu : Dr. Aurel Mureșianu.

— Negreșiu!  ise Ricardo.
Bunicul împreună m nile ridic ndu ochii la ceru cu o bucuri  nespusă.
— Nu cumva sci ceva despre fetița aceea? intreba Ricardo pe bunicu.
— Eu? nu... nu sciu nimic . —  ise bătrânulu c g ndu  r și pe scaunelul lui
Toți ai casei erau obișnuiți cu purtarea ciudată a b tr nului, de aceea nici nu băgară in s m  vorbele aceste. Ș'apoi bucuria ii inveselise pe toți și incepur  să se pregătescă să plece cu gondolierul.
După ce fură toți gata — și nici nu le trebu multă vreme — Giovanna  ise bunicului:
— Vii cu noi, tată?
— Nu, destinul meu este aci... aci r m n  până voi inchide ochii! răspunse moșulu.
— Nu stărui nimeni ca să vie și elu și toți copii împreună cu muma lor  s' șeqar  in luntrea lui Ricardo care porni indată la Veneția.
Nu trecuse nici un  c șu dela plecarea Giovannei și a copiilor din casa de pe lagune, când Salvator auđi că scie cineva scara. Deși se inoptase bine, tot  se put u  ari lucrurile la lumina slabă a lunei. Salvator put  băga de s m , că omul care intrase p r  un  cavaleru nobilu.
După o mod  care tindea să se l tesc  de c țiva ani in Veneția, cavalerul acesta era mascată; părea t n r  și purta pe sub manta o haină de catifea negr . Mai nainte d'a  ice vre-o vorbă streinul inchise ușa. Salvator se sculase, iși descoperise capul și inaint ndu spre streinu salut ndu-lu până josu, ilu intreba :
— Escelența V str  voesce să-mi vorb esc ?
— Da! răspunse scurtu necunoscutul.

— Sunt la poruncile escelenței V stre.
Streinul nu deschise gura numai dec t ; ins  ochii săi carii scăpărau in dosul m șcei și se piron u pe Salvator turburau ciudată pe b tr nu. Ca să scape de felul acesta de magnetismu lăsă capul in josu.
— In schimbul a doi sechini de aur  primiseși o sarcină!  ise streinul cu o voce metalică.
— Da, Escelență.
— Ai indeplint'o?
— Da, Escelență.
— Intr g ? intreba streinul ap s ndu pe vorbă.
— Intr g ! răspunse Salvatoru incet .
— Bine. *Deocamdată* primesc  declarația ta ca adevărată. D r, să sc. bine că ești in m nile mele. Te voiu protegia dec  țl-ai făcutu datoria cu credință; ins  dec  ai tr datu cum va increderea ce pusesem in tine, să te rog  lui Dumnezeu, fiindcă țl spunu dreptu, est  un  om  mortu.
Și  ic ndu vorbele aceste necunoscutul eși, l s ndu pe nenorocitul Salvatoru cufundată in g nduri și ingrozit , cu tot  curajul lui.
Multă vreme stete elu nemișcată in locul in care ilu lăsase streinul.
In sf rșit  se sculă, și p r  mai inviorat . După ce se inv rti de 2—3 ori prin colibă, se hotări.
— Satan, care a eșit  d'aci, are să cunoșc  adevărul numai dec t : eu sunt  un  om  mortu. Inșe elu vrea să omore secretul meu,  r nu să mă omore pe mine. Bine! Secretul acesta nu va muri cu mine! Mă ducă la părintele Jacopo, la m n stirea Romaldinilor!
(Va urma).

Cursul la bursa de Viena
din 22 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	100 95	Bonuri croato-slavone	104 50
Rentă de hârtie 5%	87 45	Despăgubire p. dijma de vină ung.	100 25
Imprumutul căilor ferate ungare	151 40	Imprumutul cu premiu ung.	122 80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	97 70	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	123 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	127 —	Renta de hârtie austriacă	81 40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	115 20	Renta de arg. austr.	82 40
Bonuri rurale ungare	104 50	Renta de aur austr.	112 30
Bonuri cu cl. de sortare 104.30		Losurile din 1860	137 —
Bonuri rurale Banat-Timșu	104 50	Acțiunile băncii austro-ungare	887 —
Bonuri cu cl. de sortare 104 30		Act. băncii de credit ung. 286.90	
Bonuri rurale transilvane 104 40		Act. băncii de credit austr. 281.20	
		Argintul — Galbini împărătesci	5 98
		Napoleon-d'ori	10 02
		Mărci 100 imp. germ.	62 10
		Londra 10 Livres sterlinge 126 41	

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Iulie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 —
Renta rom. amort. (5%)	94 1/2	95 —
> convert. (6%)	87 —	87 1/2
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	34 —	36 —
Credit fonc. rural (7%)	103 1/2	104 —
> " " (5%)	88 —	89 1/4
> " " (7%)	101 1/2	102 —
> " " (6%)	94 —	94 1/4
> " " (5%)	86 1/2	87 —
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
> " " Națională	—	—
Aur contra bilete de banca	15 —	15 50
Banote austriace contra aur.	2 01	2 02

Cursul pieței Brașov

din 23 Iuliu st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Banote românești	8.61	8.63
Argint românesc	8.55	8.60
Napoleon-d'ori	9.97	10.01
Lire turcesci	11.34	11.37
Imperiali	10.34	10.37
Galbeni	5.93	5.96
Serisurile fonc. » Albina » 6%	100.—	102.—
» " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusești	109.—	110.—
Discontul	7—10%	pe an.

Pentru fumători de țigări.

Fabrica Braunstein freres.

în Paris 65
Boulevard
Exelmans
produce

Hărțile
de
țigară
cu mărele aici
tipărite

„Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“

carl au fost declarate, de cele dintău autorități științifice din Austria și Ungaria pe baza analizelor făcute, absolut libere de orl ce materii vătămătoare sănătății și ca hărțile de țigări cea mai ușoră și cea mai bună, ce a esistat vreodată. Deorece și la noi domnesce convingerea că pentru țigări bune, în prima linie calitatea hărții de țigări este dătătoare de măsură, hărțile de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ a devenit din ce în ce mai plăcută, și se pte găsi la tôte firmele mai mari. Veritabilă este numai aceea hărțile, a cărei etichetă se asemnă cu eliseul și care are firma „Braunstein Freres.“ Fabrica a deschis un deposit pentru servirea promptă a mușterilor, sub firma comercială protocolată în Austro-Ungaria: Braunstein freres, Wien, 2. Bez., Negerlegasse 8. 3—12

Insciințare.

Reuniunea femeilor române din Brașov a înființat, după cum se scie, un internat, cu scop de a instrui fetițele așdate aci în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cad în sfera unei bune economie, și anume se învață aci:

- A pregăti totu felul de mâncări;
- A spăla și a călca totu felul de albituri;
- A cse la mașină albituri și vestminte;
- A țorce, a țese pânză, postavu, covore și alte lucruri pentru trebuințele casei (industria de casă).
- A cultiva legumi;
- Reguli igienice.

În acestu internat se primesc:

A. Interne.

1. Fără plată fetițe orfane, serece, care voru fi absolvat 3—4 clase primare, și voru fi împlinit 14 ani. Aceste fetițe voru provede tôte serviciile interne.

2. Cu plată se primesc: parte fetițe de acele care au absolvat clasele primare și voru se se califice numai în lucrurile, care se instruază în internat; parte de acele, care pe lângă această calificare voru se continue învățământul la vre-una din școlele din locu.

Pentru instrucțiunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativ 10 fl. pe lună pentru fiă-care fetiță.

B. Externe.

Fetițe de acele din Brașov, care vin în internat numai peste 14 ani, plătesc pentru instrucțiunea de sub punctele a) până la f) precum și pentru mncarea de prânzu și de seră (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinții, care voescu se-și așede ficele lor în acestu internat, au se se adreseze la subscrisa presidentă până la 15 Augustu st. v.

Agnes Dușoiu m. p.
presidentă.

Dr. Nicolau Popu m. p.
actuar.

Meseriașul român,
Institutu de credit și depuneri
IN BRAȘOV

Strada Scheiloru Nr. 146.

Ore de birou: Marția, Joia și Sâmbăta
dela 3—5 d. a.

Se potu face depuneri de economii și de nemembrii pentru care se dau netto 5% interese pe an, plătindu institutul darea cătră stat.

Informațiuni mai de aprpe la birou.

Dirrecțiunea.

4—6

A V I S.

Aducu la cunoscința onor. publicu, că am asortat completu și din nou depositulu de stofe din magazinulu de haine bărbătesci, Ulița Vamei Nr. 11, și mă recomand pentru confecționarea de totu felulu de haine bărbătesci, cu prețurile cele mai eftine; la casu de trebuință furnizezu pantalon în timpu de 8 ore, pantalon și giletă în 12 ore, costume întregi în 24 ore.

Pentru comande câtu mai numeroase se rogă:

Cu înaltă stimă

B. Schwarze,
Ulița Vamei Nr. 11.

1—3

Se caută unu servitoru român,
care se scie și limba germană, pentru orchestra (musica) orașenescă din locu.

A se adresa la șeful conducătoru alu orchestrei

Anton Brandner.

1—3

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenulu de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenulu mixtu Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenulu accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenulu mixtu Nr. 318: 1 oră 55 minute după amedu.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenulu de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amedu.
Trenulu mixtu Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenulu accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sera.
Trenulu mixtu Nr. 317: 2 ore 32 minute după amedu.

A. Plecarea postelor:

- Dela Brașov la Răznoiu-Zărnesci-Branu: 12 ore 30 min. după amedu
- " " " Zizinu: 4 ore după amedu.
- " " " în Săcuime (S. Georgi): 1 oră 30 minute noaptea.
- " " " la Făgărașu: 4 ore dimineața.
- " " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- Dela Răznoiu-Zărnesci-Branu la Brașov: 10 ore înainte da amedu.
- " " Zizinu la Brașov: 9 ore a. m.
- Din Săcuime la Brașov: 6 ore sera.
- " " Făgărașu la Brașov: 2 ore dimineața.
- " " Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sera.